

Viikate, Uurastaja

Kuusimets kuusisataa, seitsemn vain katajaa
Heti pern tuhatkunta kahdeksatta apajaa

Jos ei unen pst saa, on maattava siis vkisin
Tmn kohdan hieman toisin nkisin

Ei tule taakkaa jota pystyisi en kantamaan
ei ole lohkaretta, eik murikkaa
Viimein kun kovettumat kourissani katoaa
lep harteillain jo harras kirkkomaa

Utterasti uutta piv samat silmt sulattaa
Kaivot sek kirveet aion hamaan loppuun unohtaa

Naulat neljn tuumamitan lyty pajavasaroin
Haukan katse hanskojani vartioi

Ei tule taakkaa jota pystyisi en kantamaan
ei ole lohkaretta, eik murikkaa
Viimein kun kovettumat kourissani katoaa
lep harteillain jo kirkkomaata matalaa

Kannan orret, kurkihirret, ristit ljymkien
kundes laulu viimeisten kkien minutkin tavoittaa

Ei tule taakkaa jota pystyisi en kantamaan
ei ole lohkaretta, eik murikkaa
Viimein kun kovettumat kourissani katoaa
lep harteillain jo harras kirkkomaa

Ei tule taakkaa jota pystyisi en kantamaan
ei ole lohkaretta, eik murikkaa
Viimein kun kovettumat kourissani katoaa
lep harteillain jo marras kirkkomaa